

μπατζάκι

μπατζάκι, το, ουσ. [<τουρκ. basak]. **1.** το ένα από τα δυο σκέλη του παντελονιού. **2.** το ωραίο, το καλλίγραμμα πόδι, ιδίως το γυναικείο και, κατ' επέκταση, η ωραία, η καλλίγραμμη γυναίκα: «χτύπησα μια γκόμενα που είναι και γαμώ το μπατζάκι»·

- η δουλειά τρέχει απ' τα μπατζάκια του, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- πήραν τα μπατζάκια μου φωτιά ή πήραν φωτιά τα μπατζάκια μου, μου δημιουργήθηκε σοβαρό πρόβλημα: «μου κάνει έλεγχο η εφορία και πήραν τα μπατζάκια μου φωτιά»·

- τα λεφτά τρέχουν απ' τα μπατζάκια του ή τρέχουν τα λεφτά απ' τα μπατζάκια του, βλ. λ. [λεφτά](#)·

- τρέχει απ' τα μπατζάκια του, **α.** έκφραση με την οποία επιτείνουμε την αρετή ή το προτέρημα κάποιου: «όχι μόνο είναι καλός αυτός ο άνθρωπος, αλλά η καλοσύνη τρέχει απ' τα μπατζάκια του». **β.** λέγεται και ειρωνικά για κάποια αρετή ή προτέρημα που αποδίδεται σε κάποιον χωρίς να τα έχει: «ποιος είναι καλός, αυτός; Τι να σου πω, η καλοσύνη τρέχει απ' τα μπατζάκια του»·

- τρομάρα στα μπατζάκια σου! βλ. λ. [τρομάρα](#)·

- φουρτούνα στα μπατζάκια σου! βλ. λ. [φουρτούνα](#)·

- φωτιά στα μπατζάκια σου! βλ. λ. [φωτιά](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας